

על רקע התחרות האסטרטגית בין המעצמות תידרש ממשלת ישראל ה-37 להתנהל ביניהן בזהירות. בנימין נתניהו, שבעשור שעבר קידם בהתלהבות את פיתוח יחסי ישראל וסין, שוב יידרש לנווט בין ארה"ב לסין ובין כלכלה לביטחון לאומי.

מראשית העשור שעבר נקטו ממשלות ישראל מדיניות ברורה של קידום יחסי הכלכלה עם סין, בתחומי החדשנות, ההשקעות, הפרויקטים והסחר. נתניהו, אדריכל היחסים באותה העת, זיהה בכלכלת סין הצומחת הזדמנות חשובה לישראל, והחשיב ל"נישואים משמים" את המתאם בין החדשנות של אומת הסטארט-אפ לבין צורכי הטכנולוגיה של סין, ההון והשוק שלה. בספרו החדש מתאר נתניהו את מדיניותו: "כמו רוב מנהיגי המערב הלכתי על חבל דק ביחסנו לסין. מצד אחד רציתי לפתוח את השוק הסיני העצום למשקיעים ישראלים, ו... לבסס השקעות סיניות אצלנו — במיוחד בתשתיות ציבוריות. מצד שני, הייתי גלוי לב עם מארחי הסינים לגבי... טכנולוגיות צבאיות ומודיעיניות שלא נוכל לשתף... זו היתה התחיבות ברזל כלפי ארצות הברית, בת בריתנו הגדולה, שאנו חולקים אתה הרבה מטכנולוגיות אלה". ואכן, מדיניות ישראל ליחסיה עם סין בתקופה זו היתה קידום מרבי של יחסי הכלכלה, עם דגש בתחום החדשנות, חוץ מבתחום הצבאי-ביטחוני.

...

תא"ל (מיל') אוריון הוא ראש מרכז גלייזר למדיניות ישראל-סין ב-INSS, ולשעבר ראש החטיבה האסטרטגית בצה"ל

למאמר המלא:

<https://www.haaretz.co.il/opinions/2023-01-24/ty-article-opinion/.premium/00000185-e399-d14e-a3f5-e7bd52750000>